

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și a Procesului verbal de control nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal emise în baza Procesului verbal de control nr. Z privind plata la bugetul de stat a datoriei vamale în sumă totală de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxe vamale;
- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - comision vamal;
- Z lei - majorări de întârziere aferente;
- Z lei - penalități de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Z sub nr. Z întocmindu-se dosarul și referatul cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și a Procesului verbal de control nr. Z emise de organele

de control vamal din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- susține că nu a refuzat să pună la dispoziția organelor de control documentele solicitate, precizând doar că nu a răspuns solicitării acestora, deoarece nu a avut la dispoziție timpul necesar identificării importurilor;

- menționează că organele vamale au solicitat documente vechi de 5 ani, într-un interval de timp extrem de scurt, în perioada de vară în care mare parte a angajaților societății se aflau în concediu și în plus, verbal și telefonic administratorul societății a fost asigurat că nu este nici un fel de problemă în legătură cu acest control, în prezent fiind în finalizarea inventarierii documentelor.

În consecință, solicită anularea Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și a Procesului verbal de control nr. Z.

II. Prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și Procesul verbal de control nr. Z, organele de control vamal din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z au constatat următoarele:

În data de Z, SC "X" SRL din Z a introdus în țară prin Biroul vamal Z sub acoperirea declarației vamale de tranzit Z – Z colete în greutatea de Z kg, constând într-un stivuitor Caterpillar și Z colete cu anvelope și piese accesorii pentru stivuitoare, achiziționate din Belgia cu factura nr. Z de la firma D, respectiv facturile nr. Z, nr. Z și nr. Z de la firma Z în valoare totală de Z euro, declarația vamală de tranzit mai sus menționată a fost înregistrată în data de Z în evidențele Biroului vamal Z la poziția nr. Z din Registrul de evidență Z.

În data de Z, societatea a introdus în țară prin Biroul vamal Z cu declarația vamală de tranzit Z un stivuitor marca Nissan Z achiziționat cu factura nr. Z emisă de B din Olanda, în valoare de Z euro, declarația vamală de tranzit menționată a fost înregistrată în data de Z în evidențele Biroului vamal Z la poziția nr. Z din Registrul de evidență R2.

Cu ocazia verificării efectuate organele de control au constatat că pentru aceste bunuri aflate sub supraveghere vamală societatea nu a prezentat dovezi că a solicitat autorității vamale atribuirea unei destinații vamale pentru aceste bunuri care au circulat sub regim de tranzit și au stabilit că SC „X” SRL din Z datorează la bugetul de stat taxe vamale în sumă de Z lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și comision vamal în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și a comisionului vamal organele vamale au calculat majorări și

penalități de întârziere în sumă de Z lei pentru perioada2006 –2011.

III. Având în vedere cele constatate de organele vamale, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z, nr. Z, județul Z, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. Z și are codul unic de înregistrare Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL din Z datorează bugetului de stat obligațiile vamale în sumă totală de Z lei stabilite prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z reprezentând taxe vamale, taxa pe valoarea adăugată, comision vamal, majorări și penalități de întârziere aferente pentru operațiunile de tranzit Z și Z, în condițiile în care titularul operațiunilor nu a solicitat autorității vamale acordarea unei destinații pentru mărfurile cuprinse în aceste declarații de tranzit.

În fapt, în data de Z SC "X" SRL a înregistrat la Biroul vamal declarația vamală de tranzit nr. Z, pentru bunurile cuprinse în rubrica 31, respectiv Z colete cu greutatea de Z kg achiziționate din Belgia, cu factura fiscală nr. Z de la firma D, respectiv facturile nr. Z, nr. Z și nr. Z de la firma T în valoare totală de Z euro reprezentând un stivuitor marca CATERPILAR și z colete conținând anvelope și piese accesorii pentru stivuitoare, declarația vamală de tranzit fiind înregistrată în evidențele biroului vamal Z la poziția nr. Z din Registrul R2 la data de Z.

De asemenea, la data de Z societatea a introdus în țară prin Biroul vamal Z sub acoperirea declarației vamale de tranzit Z un stivuitor marca Z achiziționat cu factura nr. Z, emisă de B din Olanda, în valoare de Z euro, declarația vamală de tranzit fiind înregistrată în evidențele biroului vamal Z la poziția nr. Z din Registrul R2 în Z.

Ulterior, în urma controlului declarațiilor de tranzit Z și Z organele vamale au constatat că titularul acestor operațiuni vamale după prezentarea la biroul vamal de destinație nu a solicitat autorității vamale aprobarea unei destinații vamale pentru bunurile introduse în țară și au emis Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z prin care au stabilit că SC "X" SRL datorează la bugetul de stat taxe vamale în sumă de Z lei, comision vamal în sumă de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 111 alin. (2) și art. 114 alin.(1) și (2) din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României, care precizează:

"Art. 111 - (2) Autoritatea vamală ia toate măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care regimul vamal nu s-a încheiat în condițiile prevăzute.

[...]

Art. 114 - (1) Regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație, în concordanță cu dispozițiile regimului.

(2) Autoritatea vamală descarcă regimul de tranzit când este în măsură să stabilească, pe baza comparării datelor disponibile la biroul vamal de plecare cu cele disponibile la biroul vamal de destinație, ca regimul s-a încheiat în mod corect.",

coroZate cu cele ale art. 283 alin. (1) și (2), art. 285 și art. 286 alin.(1) și (3) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/ 2006, unde se specifică:

"Art. 283 - (1) Mărfurile și exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit sunt prezentate la biroul de destinație.

(2) Biroul de destinație înregistrează exemplarele 4 și 5 ale declarației de tranzit, menționează data sosirii și rezultatul controlului efectuat.

[...]

Art. 285. - Biroul de destinație returnează exemplarul 5 al declarației de tranzit la biroul de plecare, fără întârziere și în maximum 30 de zile de la încheierea regimului.

Art. 286. - (1) În absența returnării exemplarului 5 al declarației de tranzit la biroul de plecare, [...], biroul de plecare comunică acest lucru principalului obligat, cerându-i să aducă dovada că regimul s-a încheiat.

[...]

(3) O dovadă [...] constituie, pentru autoritatea vamală, prezentarea unui document certificat de biroul de destinație, care conține identificarea mărfurilor în cauză și care stabilește că acestea au fost prezentate la biroul de destinație sau, în cazul aplicării art. 314, la destinatarul agreed."

Potrivit prevederilor legale enunțate, operațiunile de tranzit se încheie prin prezentarea în termenul stabilit a mărfurilor plasate sub acest regim și a documentelor însoțitoare la birourile vamale de destinație, iar regimul de tranzit se consideră încheiat dacă titularul operațiunii prezintă autorității vamale documentele care să constituie dovezi că mărfurile în cauză au fost prezentate birourilor vamale de destinație și că acestea au fost plasate sub o altă destinație vamală, dacă acestea sunt prezentate în copie trebuind să fie certificate conform cu originalul de către biroul vamal care a emis documentele originale.

Prevederile legale de mai sus, se completează cu cele ale art. 63, art. 71 și art. 80 din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României, unde se arată că:

“Art. 63. - (1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României se află sub supraveghere vamală din momentul intrării lor și pot fi supuse controlului vamal până la stabilirea statutului lor vamal.

(2) Mărfurile străine rămân sub supraveghere vamală până când:

- a) se modifică statutul lor vamal;
- b) intră într-o zonă liberă sau antrepozit liber;
- c) sunt reexportate sau distruse potrivit legii.

[...]

Art. 71. - Mărfurilor străine prezentate la biroul vamal li se acordă o destinație aprobată de autoritatea vamală.

[...]

Art. 80. - În cazul în care se constată că mărfurile au fost aduse pe teritoriul vamal al României cu nerespectarea normelor legale sau că au fost sustrase de sub supravegherea vamală, autoritatea vamală ia măsurile prevăzute de lege pentru reglementarea situației, inclusiv pentru valorificarea acestora potrivit legii.”

Ca atare, mărfurile străine rămân sub supraveghere vamală până când se modifică statutul lor vamal, mărfurilor străine prezentate la biroul vamal li se acordă o nouă destinație aprobată de autoritatea vamală, iar în cazul în care se constată că mărfurile au fost sustrase de sub supravegherea vamală, autoritatea vamală ia măsurile prevăzute de lege pentru reglementarea situației, inclusiv pentru valorificarea acestora potrivit legii.

Drept urmare, întrucât SC "X" SRL în calitate titular al operațiunilor de tranzit Z și Z nu a solicitat biroului vamal de destinație aprobarea unei destinații vamale pentru bunurile introduse în țară și nu poate să prezinte niciun fel de documente în acest sens, organele vamale au emis Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z prin care au stabilit că societatea datorează la bugetul de stat taxe vamale în sumă de Z lei, comision vamal în sumă de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei

În acest sens sunt și dispozițiile art. 14, 15, 225 și 237 din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul Vamal al României, care prevăd că:

“Art. 14 - (1) Autoritatea vamală poate controla mărfurile supuse reglementărilor vamale în orice loc s-ar afla pe teritoriul țării. Pe durata controlului și a verificărilor efectuate de personalul vamal cu atribuții în acest domeniu se pot reține, potrivit legii, de la persoanele fizice și juridice, documente de orice natură și pe orice fel de suport, care pot

facilita îndeplinirea misiunii de control. Reținerea documentelor se face pe baza unui proces-verbal.

(2) În acest scop, autoritatea vamală poate:

[...]

c) efectua investigații, supravegheri și verificări în cazurile în care sunt semnalate situații de încălcare a reglementărilor vamale;

Art. 15. - Pentru efectuarea controlului vamal al mărfurilor și, când este cazul, instituțiile și orice alte persoane au obligația să pună la dispoziție autorității vamale, fără plată, datele și informațiile pe care le dețin referitoare la acele mărfuri. Aceste date și informații se transmit, în scris sau înregistrate pe alt suport material compatibil, în termenul solicitat.

[...]]

Art. 225. - (1) Datoria vamală la import ia naștere și prin sustragerea de sub supraveghere vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import.

(2) Datoria vamală se naște în momentul sustragerii mărfurilor de sub supraveghere vamală.

(3) Debitorii sunt:

a) persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;

b) orice persoană care a participat la această sustragere și care știa sau ar fi trebuit să știe că mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală;

c) orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost sustrate de sub supraveghere vamală;

d) după caz, persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din depozitarea temporară a mărfurilor sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri.

[...]

Art. 237. - (1) Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod, cuantumul drepturilor de import sau export se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

(2) Când nu este posibilă stabilirea precisă a momentului la care a luat naștere datoria vamală, data avută în vedere pentru stabilirea elementelor de taxare pentru respectivele mărfuri este aceea la care autoritatea vamală constată că mărfurile se găsesc într-o situație care determină nașterea datoriei vamale. Când autoritatea vamală deține informații pe baza cărora poate stabili că datoria vamală a luat naștere înainte de data constatării, cuantumul drepturilor de import sau de export se determină pe baza elementelor de taxare existente la momentul cel mai îndepărtat ce poate fi stabilit pe baza acelor informații.”

În speță, sunt incidente și prevederile art. 13, art. 78 și art. 92 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/ 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, unde se specifică:

“Art. 13. Autoritățile vamale pot efectua, în conformitate cu condițiile stabilite de dispozițiile în vigoare, toate controalele pe care le consideră necesare pentru a garanta aplicarea corectă a legislației vamale și a celorlalte acte cu putere de lege care reglementează, intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația particulară a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Comunității și țările terțe precum și prezența mărfurilor care nu au statut de mărfuri comunitare.

[...]

Art. 78. (1) Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

(2) Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflate în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica de asemenea mărfurile când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

(3) Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

[...]

Art. 92. (1). Regimul de tranzit extern ia sfârșit și obligațiile titularului se consideră îndeplinite atunci când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație, în concordanță cu dispozițiile regimului respectiv."

Așadar, dacă datoria vamală se naște urmare a sustragerii mărfurilor de sub supravegherea vamală, plasate inițial în regim de tranzit, cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor, a cantității și originii acestora și a clasificării tarifare a bunurilor importate la momentul nașterii datoriei vamale, organele vamale întocmind în acest sens deciziile de regularizare a situațiilor privind stabilirea obligațiilor suplimentare de plată, constând în taxe

vamale, comision vamal și taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate.

În susținerea concluziei noastre este și punctul de vedere al Direcției Tehnici de Vămuire și Tarif Vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilei potrivit adresei nr. Z, unde se precizează că:

“Pentru marfurile sustrate de la vămuire conform prevederilor art.225 și 237 din Legea 86/ 2006 privind Codul vamal al României se aplică următoarele prevederi:

a) [...] **TVA** se datorează și se plătește de titularul operațiunii conform art. 157 pct. (3) – (5) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

b) Cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a clasificării lor tarifare (inclusiv nivelul taxei vamale), a valorii în vamă, originii și cantității la momentul plasării lor sub regim, conform Actului de Aderare - Anexa V 4 Uniunea Vamală, pct. 15 și 16.

c) **Taxa vamală** aplicabilă este cea din Tariful vamal de import al României în vigoare la momentul depunerii declarației vamale de plasare sub regim vamal suspensiv.

d) Se datorează dobânzi compensatorii.

e) Cursul de schimb valutar utilizat pentru transformarea în lei a valorii în vamă a mărfurilor puse în liberă circulație este cel valabil la data înregistrării declarației de plasare a acestor mărfuri sub regim.

f) **Comisionul vamal** reglementat conform Legii nr. 8/ 1994, în vigoare la acel moment se datorează, fiind considerat taxă cu efect echivalent cu al taxelor vamale.”

Pe cale de consecință, rezultă că în mod legal organele de control vamal au emis Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z și au stabilit în sarcina SC „X” SRL drepturile vamale de import reprezentând taxe vamale în sumă de Z lei, comision vamal în sumă de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În ceea ce privește **majorările de întârziere și dobânzile în sumă de Z lei** aferente taxelor vamale, comisionului vamal și taxei pe valoarea adăugată acestea rămân de plată în sarcina contestatoarei potrivit principiului de drept “accessorium sequitur principale” – secundarul urmează principalul, ca măsură accesorie în raport cu debitul principal, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 și Ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 39 și 88/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Iar, **penalitățile de întârziere în sumă totală de Z lei** sunt datorate în conformitate cu prevederile art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

„Art. 120¹. (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și art. 216(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC „X” SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv